

Motion till riksdagen

1985/86:Jo802

Mats O Karlsson m. fl. (s)

Rätt för naturvårdsverket att föra talan i vattenmål

Framför allt tre lagar reglerar skyddet av vattenmiljön — naturvårdslagen, miljöskyddslagen och vattenlagen. De har fått en i väsentliga delar olika uppbyggnad. Miljöskyddslagen har systemet med koncelssionsnämnd, vilket har sina fördelar när det gäller kretsen av intressenter som kan göra sin talan hörd. Vattenlagen har sina särskilda domstolar.

När det gäller formerna för hur det allmännas talan skall föras vid mål enligt de olika lagarna har, när det gäller naturvårdslagen och miljöskyddslagen, detta ansvar lagts på statens naturvårdsverk. I mål enligt vattenlagen däremot förs det allmännas talan av kammarkollegiet — ett statligt verk helt utan egen miljö- och naturvårdsexpertis. I förarbetena till den nya vattenlagen har förutsatts att kammarkollegiet skall samråda med och ta hänsyn till vad fackmyndigheterna inom området anför. Hur detta hänsynstagande skall ske är dock inte reglerat, utan avgörandet ligger i sista hand hos kammarkollegiet.

I ett uppmärksammat fall, som gäller Båtforsområdet i nedre Dalälven, har det visat sig att kammarkollegiet icke beaktat de synpunkter naturvårdsverket, länsstyrelsens naturvårdsenhet, berörd kommun och de ideella naturvårdsorganisationerna anför.

Den nya vattenlagen ger visserligen kommunerna rätt att föra talan för de allmänna intressena. Det förefaller dock orimligt att den statliga naturvårdsmyndigheten inte har rätten att själv föra talan i vattenmål. Detta borde vara så mycket mer angeläget som våtmarkerna och skyddet av dessa allmänt anses vara en av de viktigaste uppgifterna för naturvården de närmaste åren.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till ändring i vattenlagen som ger naturvårdsverket rätten att företräda de allmänna intressena i mål enligt vattenlagen.

Stockholm den 23 januari 1986

Mats O Karlsson (s)

Ing-Marie Hansson (s)

Gunnar Thollander (s)

